

Razne božične vesti v luči kakšne volje?

Umori, samomori, linčanje, pijanske orgije, suhaški uboži nedolžnih ljudi, konflikt med suhači—skratka vsa dežela ima velikanskega mačka. Čikažani zabili 200 milijonov dolarjev. Požar v predsednikovi Beli hiši

Chicago. — Čikaški listi so na božični dan zjutraj naznani, da je bil letošnji božič z bizziškega stališča eden najbogačjših po mnogih letih. Čikaški trgovci so prodali okroglo za 200 milijonov dolarjev blaga za darila in ostali božični luksusi. Ena sama velika trdnjava v downtownu je izstrala dva milijona dolarjev. Rekord! Čikaška pošta je prejela in dostavila v mestu in predmestjih pet milijonov pisem z voščili in tisoč ton zavojev z darili. Rekord! — Predno pa je dan minil, je policijska kronika zabeležila običajno število umorov — butlegarskih, roparskih in družinskih — dolgo število ropov in dva velika požara. Dalje je kronist zabeležil dolge vrste ljudi brez doma in dela, ki so čakali na skodelico tople čorbe pred zavodi oficijelne miloščine.

Buffalo, N. Y. — Obrežna prohibicijska straža je na božični praznik ustrelila 27-letnega Eugena Downeyja, sina policijskega uradnika, ki se je na reki Niagara zabaval v svojem motornem čolnu. V čolnu ni bilo nobene pijače. — V Burstonu, Iowa, je šerif ustrelil farmarja Phila Harris, ko je stikal v njegovi hiši za pijačo.

Jackson, Ky. — Linčarska družba je na božični praznik udarila v tukanjenje joco, ugrabilo kararskega najemnika Chesterja ugata in izstrlila vanj šest krogel, nato so linčarji vržili njegovo truplo v neko globel. Fugate je bil obtožen umora svojega gospodarja.

Walnut Cove, N. C. — C. D. Lawson, 48-letni farmar, je na božični dan hipoma zblaznel in se sekuro ubil svojo ženo in svoj šest otrok, kakor je ustrelil se sebe.

San Francisco, Cal. — Israel Kugman, star 60 let, se je na božič obelil v svoji sobi tukanjenje hotela.

Jersey City. — Paul J. Diemer, bivši vojaški častnik, se je na božični dan ustrelil.

Spokane, Wash. — Mrs. Catherine Crowell, stara 31 let, se je na božični dan ustrelila pred božičnim drevescem na domu svoje matere v momentu, ko je njen soprog delil darila med domače.

Quinebaug, Conn. — Mark Frissel, star 76 let, se je na božični dan ustrelil, medtem ko je njegova družina sedela okoli mize pri božičnem kosilu in čakala nanj.

New York. — Louis Saul, star 36 let, se je na božični večer zabodel v srce z nožem, ko je videl, da njegova žena poljubljuje goste v hiši.

New York. — Newyorčani so letos popili alkoholnih pijač kot še noben prejšnji božič toliko, toda mrtvih vsled alkoholnega zastrupljenja je zelo malo. To dokazuje, da se pijača "izboljšuje."

Washington, D. C. — Na "sveti večer" je ogenj uničil del predsednikove Bele hiše. Zgoraj je oddelek s Hooverjevimi pisarnami in malo je manjkalo, da se ni požar razširil tudi na rezidenčni oddelek. Predsednik Hoover je komaj rešil svoje uradne listine. Škoda znaša približno \$200,000. Kako je ogenj nastal, ne vedo povedati.

Washington, D. C. — Med ameriškim vodilnim suhači je izbruhnil konflikt. Senator Borah je izjavil na "sveti večer," da je vse osebe, ki izvajajo prohibicijo, od komisarja Dorana na vrhu do zadnjega prohibicijskega dvema pištola v šepi, abso-

Amerika izdala sto milijonov za igrače

Washington, D. C. — Vladni trgovinski departament cen, da letošnji račun Amerike za otroške igrače, ki so bile nakupljene pred božičnim praznikom, znaša najmanj sto milijonov dolarjev. Departament je tudi odkril, da se je industrija igrač precej spremenila od prejšnjih let. Največ igrač, ki jih je letos raznesel Miklavž, so prometnega značaja in med temi je največ aeroplanov.

Tobačni farmarji na jugu v škripoli

Apelirajo na Hooverja za pomoč

Knoxville, Tenn. — (F. P.) — Tobačni farmarji se zopet nahajajo v kletkah tobačnega trsta. Ponovno imajo priliko premišljati, da so potisnjeni ob steno, na katero stran se že obrnejo. Ako zvišajo produkcijo, kot so to storili v tem letu, padejo cene pridelku; ako je pa pridelalec nizek, tudi to pomeni nizke dohodke, akoravno so cene nekoliko boljše.

Letošnji pridelalec tobaka je večji od lanskega. To pomeni nizke cene, ki so padle od 20 do 25 odstotkov v primeri z lanskimi. Farmarji so apelirali na Hooverja za pomoč. Sugestirali so mu tudi, naj pokliče predse predsednika štirih tobačnih kompanij, ki imajo nad 90 procentov te industrije v svojih rokah.

Farmarji se ne nahajajo le v krempljih tobačnega trsta. Za vrst jih drži tudi bankirji in veleposredniki za katere delajo kot najemniki. V mnogih slučajih jih bankirji in gospodarji prisilijo potom "yellow dog" pogodbe, da pridelka ne prodajo skozi zadrugo, ki nudijo farmarjem edino protekcijo.

Stavka rudarjev v državi Kentucky

Ignorirali so Lewisa

Central City, Ky. — (F. P.) — V zapadnem delu Kentuckija je na stavki več sto rudarjev, ki so odločili orodje, ne da bi imeli dovoljenje od Lewisa. Pred par tedni so se izrekli za stavko s nametom, da izvojujejo plačilno listino, ki je bila v veljavi leta 1917.

Stavka je v teku v rovu Duncan Coal kompanije v okraju Muhlenbergu, kjer je odšlo orodje 250 rudarjev. Pri Louisville Gas & Electric kompaniji je zastavkalo 115 rudarjev v rovu, kateri se nahaja v ohijskem okraju; nad polovico rudarjev je zastavkalo tudi v njenem rovu v Gibraltarju. Te stavke so povsem sporadične in pokazujejo veliko nezadovoljstvo rudarjev s sedanji razmerami. V zadnjih letih so bile meze znizane na najnižjo točko. V mnogih krajih znašajo le par dolarjev na dan.

Iglesias odpotoval v domovino

Washington. — Portoriki delavski voditelj Santiago Iglesias, ki je bil v Washingtonu več let neoprettrgoma kot tajnik Panameriške delavske federacije, se je vrnil v domovino. Kdaj se vrne v Washington, je odvisno od političnih razmer. Možnost obstaja, da bo organiziranje nove vlade na Porto Riku padlo na njegove rame. S tem namenom je zahtevala v domovino socialistična stranka, s katero sodelujejo tudi republikanci.

Novi viharji v Evropi

London, 26. dec. — Silen morski vihar je na božični večer zapadel celino Evrope od Orkneyjskih otokov do Gibraltarja. Neki norveški parnik s 24 možmi se je potopil. Iz Španije tudi poročajo o več neureh ob obali.

SPOJITEV ŽELEZNIC PLAŠI ŽELEZNIČARJE

Vlada namerava združiti železnice v nekaj velikih sistemov; od združenja bodo imeli koristi le bankirji

Cincinnati, Ohio. — (F. P.) — Ako bi vstali iz grobov nekateri famozni razbijalci trustov, ki so pred eno generacijo grmeli po deželi proti Rockefellerjevemu Standard Oil družbi in alčnim kajoni, ki so se pozneje razvili v velike, bi si nemalo drgnili oči nad novo prikašnjo. Ta prikažen, ki je za sedanje čase naraven pojav, je propozicija vlade, ki govori v osebi svezne meddržavne trgovske komisije, da spoji vse železnice v 19 velikih sistemov.

Stališče sedanje vlade je prava paradoksa, ako se pomisli, da je to v popolnem nasprotju s protitrustnim zakonom. Faktično se ta zakon itak ni nikdar uveljavil, kar dokazujejo velike korporacije, trusti in monopoli, ki so zrastle v pomajski dobi. V kolikor je efektivna ameriška industrijska scena, je zakon prvi vrsti prizadel unije potom sodnijskih prepovedi, ki so dobile v njem novo inspiracijo.

O nameravani spojitvi železnice so posebno vzemirjene uni-ke železničarjev in sicer ne brez vzroka. Kadar se nameravata konsolidacija izvrši, do česar bo prišlo že mogoče v prihodnjem letu, bodo v velik meri prizadeti tudi železničarji. Tisoč bodo izgubili delo in tisoč tudi prihranke, ki so jih vložili v svoje domove.

V tem smislu je govoril Donald McHenry, odvetnik železničarskih unij in priznan strokovnjak v tej industriji. Govoril je na tečaju unije železniških klerikov, ki se je vrtil pretekli teden s namenom, da voditelji te organizacije dobe boljši vpogled v njene probleme.

Richberg sploh dvomi, da bo spojitve železnice koristilo drugemu kot bankirjem, ki imajo to industrijo v rokah. Pravi, da so sedanji sistemi že sedaj preveliki za gladko obratovanje. Spojitve po njegovem mnenju pomeni, da bo s tem ustvarjena nova birokracija, ki bo obratovanju železnice več škodila kot koristila.

Boljši argument ima v trditvi, da bodo z reorganizacijo železnice prizadeta mesta in pokrajine. On pravi, da bodo številne popravilnice lokomotiv premeščene iz enega mesta v drugo ali pa enostavno opuščene. To se bo zgodilo s premetitvijo divizijskih postaj. Nekateri sedanje glavne proge bodo postale postranskega pomena, ker bodo promet premetili na druge bolj direktne proge.

Druga stvar je tudi vprašanje, kaj bo s starostnimi pravili železničarjev. Provizorični načrt meddržavne trgovske komisije o tem vprašanju popolnoma molči. Za železničarje pa je velikega pomena in je takorekoč hrbenica železničarskih unij. Zanje je največja tolažba ta, da imajo organizacije, ki bodo zastopale njihove interese tudi v dobi reorganizacije.

Cappellini se vrnil v premogorov

Wilkes-Barre, Pa. — Rinaldo Cappellini, erotičen voditelj rudarjev na trdem polju in osemletni predsednik prvega distrikta rudarske unije, se je zopet vrnil v "Jamo." Službo je dobil pri Glen Alden Coal kompaniji kot jamaški delovodja (section foreman). Pravi, da se pri novem delu počuti jako srečnega. S tem je prenehal biti tudi član unije, v kateri je bil dolgo let vodilna oseba. Na vprašanje, zakaj se je vrnil v rov, je odgovoril, da je to storil radi potrebe. Deno roko je izgubil pri delu v rovu, kjer je prišel delati v rani mladi dobi.

Mother Jones na smrtni postelji

Washington, D. C. — Mary Ryan, znana po vsej Ameriki kot "mother Jones," velika boriteljica za pravice rudarjev, leži na smrtni postelji v mali farmarski hišici pri Hyattsville, Md. Zdravnik pravi, da smrt lahko nastopi vsako uro. Mati Jones je stara že blizu sto let. Slavna starica ima na smrtni postelji samo eno željo—in ta je, da bi rudarji žali zmagovati iz sedanje velike krize.

Nov rekord zakonskih ločitv v Chicago

9669 razporek v letu 1929; vseh 55 minut je ločen en par

Chicago. — Uradna statistika o zakonskih ločitvah v Chicagu, ki je bila objavljena na božič — zelo primeren dan dobre volje! — izkazuje za to leto 9669 razporek. To je 220 več kot v prejšnjem letu, ko je bilo 9449 ločitev. Poročilo znači, da je bila v letu 1929 vsakih 55 minut ločena ena zakonska dvojica, oziroma na vsake 103 družine se je ena razbila.

Statistika se dalje glasi, da je bilo 5793 otrok involviranih v vseh slučajih, ampak velika večina ločenih zakoncev je bila brez otrok. V petih slučajih proti enemu je žena tožila za ločitev. V 84 slučajih od sto so tožbe bazirale na krutosti in desertaciji; pljančevanje je vzrok le v 12 odstotkih in nezvestoba v šestih. Vzroki, ki se omenjajo za razporeke, gredo po vrsti od največjega do najmanjšega števila takole: desertacija, sirovo postopanje, pljančevanje, nezvestoba, bigamija, zapor, spolna bolezen in impotencija.

Skupna vsota denarnih odpravin in izplačevanj za vse slučaje znaša približno štiri in pol milijona dolarjev.

Med ločenimi pari je bilo le 15 odstotkov ameriških domačinov. Zamorec je 12 odstotkov. Nato se vrstijo Nemci, Šidje, Irci, Poljaki in drugi. Zastopane so vse narodnosti brez malega v enakem številu.

Porota obdarovala oproščenega Jugoslavana

Seattle, Wash. — Sam Mancović je dan pred božičem stal pred porotniki, ker je pred nekaj meseci ubil svojo ženo, katere mu je pobrala ves denar in hotela pobegniti z ljubimcem. Porotniki so ga oprostili, potem pa so uprizorili sceno, ki nima para v ameriških pravosodnih analih. Vseh dvanajst z eno porotnico v svoji sredi, ki je bila vodja porote, je prikoralo na Mancovićev dom z jerski polnimi živili in igrači za njegove otroke.

Ogrski grof falsifikator

Bukarešta, 26. dec. — Grof Toljok je bil tu aretiran, ko je policija prišla na sled, da je grof član mednarodne bande, ki ponareja redke poštne znamke. Glavni stan ponarejalec je na Portugalskem. Banda je letos prodala za \$40,000 ponarejenih znamk. Največ žrtve je med Američani, ki kolektajo redke znamke.

Penističen podjetnik

Cleveland. — Leto 1930 bo suho leto za avtomobilsko industrijo po mnenju George M. Grahama, ki je podpredsednik Willisa Overland avne družbe. On napoveduje znizanje produkcije avtov v prihodnjem letu radi slabega trga.

Vlada naj skrajša delovnik

Cleveland. — Edgar E. Adams, podpredsednik Cleveland Hardware kompanije, je mnenja, da bi mogla vlada podvzeti korake za znizanje delovnika na pet dni v tednu.

Proces industrij se ne zmeni za velike duhovne

Klici po blaženi prosperiteti so glas v puščavi; izdatno znizanje trgovine in produkcije

New York. — (F. P.) — Prizadevanja velikih duhovnov ameriškega velebiznisa, da bi oživel prosperitet, imajo očividno toliko efekta na realnost kot jo imajo sanje na želje posameznika. Edini rezultat Hooverjevih konferenc je dosedaj ta, da je kongres poklonil božično darilo premožnim in bogatim slojem v obliki znizanja dohodninskega davka za 100 milijonov dolarjev.

V kolikor se veliko oglašane konferenca tičejo navadnega človeka in ameriškega biznisa, nima najmanjšega efekta na gospodarsko življenje dežele. V svrhu "javnega mnenja" je dobro preračunani optimizem dnevnega časopisa in voditeljev industrijske Amerike gotovo več ali manj efektivni. Iluzije so namreč dober plot, katerega ljubijo velika večina ljudi; predstavljajo zavetje pred realnostjo, katere se vsakdo rad izogne, posebej ako ni razveseljena.

Najboljši realisti so seveda voditelji ameriškega velebiznisa. Ako prebivalstvo krmijo z velikimi nadami, to še ne pomeni, da niso pripravljeni gledati faktom v obraz. Nedeljska priloga "New York Timesa" pod imenom "Analista", ki se peča izključno s ekonomskimi vprašanji, pravi, da zaznazuje trgovino v mesecu novembru večji padec kot kdaj v tem mesecu v zadnjih 49 letih. V primeri s novembrom leta 1925 je trgovina padla za 4.6 procenta; v primeri s mesecem majem tega leta se je novembrska trgovina znizala za 13.4 procenta.

Številke "Analista" se ne povedo cele zgodbe, ker so še nekoliko stare. Vendar pa pokazuje toliko, da je naše gospodarsko življenje basirano na bolj delikaten strukturi kot so bile najbrže dobro misleče, a povsem nedolžne Hooverjeve konferenc. Velik zastanek pokazuje med drugimi tudi oblačilna industrija. Dr. Leo Wolman od Amalgamated Clothing Workers unije pravi, da je produkcija moških oblek padla v newyorški industriji za sedem in pol odstotka. Takozvana spomladenska sezona, ki se običajno prične v oktobru in konča proti koncu aprila, se je komaj pričela. Zenska oblačilna industrija se nahaja še v večjem kaosu, do katerega je delno pripomogla nova moda dolgih kril.

Edino lokalna gradbena industrija pokazuje nekoliko več živahnosti v primeri z ostalimi. Voditelji gradbenih delavcev pravijo, da je zaposlenost nekoliko bolj povoljna kot običajno v tem času. Razlog za to je največ v dejstvu, da se v procesu konstrukcije nahaja še daj časa več nebotičnikov, kakor tudi dejstvo, da mesto gradi podzemne železnice.

Na splošno je v New Yorku brezposelnost izredno velika. So di se, da prenega nad stotisoč delavcev. Za sedemmilijonsko mesto to število mogoče ni veliko, ako se ga primerja z Detroitom in s Philadelphijo. Vendar pa New York ni toliko mesto tovaran kot je pristanišče mesto in mesto konzumentov, oziroma trgovine. In stotisoč brezposelnih delavcev je tudi za New York veliko število.

Sovjeti se se odzvali klicu Amerike na pomoč

Moskva, 26. dec. — Sovjetska vlada se je odzvala prošnji ameriške vlade in poslala letalo na skrajni konec Sibirije, kjer bodo boljševiki pomagali iskati dva izgubljeni ameriška letala, ki sta zablodila iz Alaske v sibirske ledene pustinje.

Čikaška mesna blagajna še ni odročena

Čikaška federacija protestira proti znizanju plač mestnim delavcem; korupcija cvete tudi pozimi

Chicago. — Kje dobiti denar za pokritje mestnega deficita, je glavno vprašanje čikaških politikarjev. Glava al beljo s tem vprašanjem se zadnjih par mesecev. Kolikor se tiče mestnih financ, se blagajna nahaja na isti točki kot takrat, ko so "odkrili", da je tudi v Chicagu nekaj narobe.

V tem času so mestni funkcionarji, ki plešejo po življenju In-sullovih interesov, prišli na dalekovidno idejo, da morajo za deficit prispevati mestni delavci s tem, da se jim znizajo plače. Rečeno storjeno; vendar pa Bosna še ni rešena, še manj pa čikaška blagajna. Modri možje so obenem tudi sklenili, da morajo vsi departamenti znizati število delovnih moči.

Par dni pred božičem je skrb mestnih očetov dosegla višek. Solski odbor je namreč ob dvanaesti uri pronašel, da nima denarja za izplačanje mesečne meze 18,000 učiteljem. Prejeti bi jo morali 20. decembra; ker je blagajna šolskega odbora prazna in tudi ne more dobiti nadaljnje posojila, so morali učitelji čakati do 24. decembra, da so mestni očetje preskrbeli izredna sredstva za nakazanje plač.

Proti znizanju meze mestnim delavcem protestira tudi Čikaška delavska federacija, ki oboja način, s katerim skušajo vodilni korupcionisti zamažiti luknjo v mestni blagajni, namreč na račun ualušencev. Da bo ta protest našel kak učinek v mestni dvorani, je jako dvomljivo. "Eksperti" so namreč mnenja, da je to edini vir, ki dovoljuje gotove dohodke za izenačenje budžeta za prihodnje leto.

Kljub tej situaciji izgleda, da je sistem graftarstva najmanj prizadet. V mesecu novembru so razni "eksperti" vzeli iz mestne blagajne \$142,000 za "service." Ta vsota je mogoče nitja kot je Chicago navajeno mesečno pripeljati v svrhu oficijelne korupcije; vendar je za bankrotirano blagajno dovolj visoka.

Poleg tega načina korupcije, namreč subvenciranja raznih "ekspertov" iz mestne blagajne, je mesto prišlo v finančne zagate tudi radi znizanja davkov na velika poslojla. "Tribuna", ki je del koruptnega sistema, je pred par dnevi poročala, da so davčni cenilec ocenili poslojla v "looppu" (v trgovskem delu mesta) za 142 milijonov dolarjev manj kot znaša ocena zunanjih cenilev. Sploh je v Chicagu notorično dejstvo, da si lahko olajša davke vsakdo, ki zna skrivnosti mestne hiše. In te pa najbolj poznajo privilegirani interesi.

Kakor so newyorški tamnitelje (demokratije) notorični graftarji, jih je v tem poslu čikaška politična mašina, v kateri sodelujeta obe stranki, v zadnjih letih daleko prekosila. Danes ga ni mesta v Ameriki, ki bi se v korupciji in slabem gospodarstvu moglo primerjati s Chicagom. Tudi to je "čednost," na katero amo Čikažani lahko ponosni in v polni meri vredni zavidanja.

Napad na argentinskega predsednika

Buenos Aires, 26. dec. — Gualterio Marinelli, mlad Italijan, je v terek streljal na predsednika argentinske republike Hipolita Yrigoyena. Strel so šli mimo avta, v katerem se je predsednik vozil, toda predsednikova telesna straža je napadaleca na mestu ustrelila.

Vesti iz Jugoslavije

CELJSKA POROTA

Uboj — 1 leto strogega zapora (Svirno.)

Celje, 3. dec. 1929.

Danes se je nadaljevalo porotno zasedanje. Obravnavali so slučaj uboja. Obtožen je 30-letni samski delavec Janez Križnik, doma na Presencu, da je 15. oktobra ponoči udaril v vasi Jasen pri Prevorju s kolom po glavi Franceta Gubenška s tako silo, da je Gubenšek podlegel že naslednjega dne poškodbam.

Križnik svoje dejanje priznava, izgovarja pa se tako-le: 15. oktobra zvečer sem peljal v žusem avosvet k svojemu dekletu. Z mano je šel prijatelj Poljak. Ko sva izstopila iz avtomobila, sva zaslišala nedaleč kričanje. Auf bika. Umaknila sva se nad cesto ter počakala, da so ušli. Potem sva šla dalje. Naenkrat so naju napadli in jaz sem s kolom udaril po neki postavi pred menoj, ki se je takoj zrušila na tla. Kol sem bil spetoma za obrambo vzel v vinogradu.

Priče na izpovedujejo obremenilno zanj, češ, da je on prvi napadel oba fanta, ki sta ju srečala. Porotniki so potrdili vprašanje prekoračenja silobrana, zankali pa so uboj, in tako je bil Janez Križnik obsojen na 1 leto strogega zapora.

Drugi slučaj, ki ga je obravnavala danes porota, je bila velika tatvina pri celjskem krojaču Oražmu. Tatvine so obtoženi trije fantje in sicer: 20-letni Josip Turnšek iz Vrblja pri Zalcu, 38-letni Franc Novosel iz Čakovca in 28-letni Anton Istenič iz Zavodne pri Teharjih. Obtožnica jim očita, da so v noči na nedeljo 23. septembra lanskega leta v vili v zaklenjeno delavnico krojač mojstra Oražma v Celju ter odnesli manufakturnega blaga in izgotovljenih oblek za okoli 80.000 Din. Turnšek pa je še posebej obtožen, da je izvalil od nekakega celjskega trgovca nekaj blaga za obleko in za plašč, v vrednosti 1234 Din.

Bila je to cela družba, ki je štela 5 članov, in sicer omenjene tri in pa dva svedrova Mirka Lampeta in Petra Likarja, katerih pa oblasti doslej še niso mogle prijeti. Lampe in Turnšek je bil svoj čas uslužben pri Oražmu, sta vlomila v delavnico ter odnesla blago svojim trem pajdšam na Glazijo. Lampe se je potem z dvema drugima vrnil v delavnico ter so odnesli še ostale pakete. Druga dne pa so vse pakete prenesli k Isteničevi sestrji Antoniji Blažičevi v Zvodno pri Teharjih, kjer so blago skrili, ter skrili tudi sebe.

Obsojeni so bili: Novosel in Istenič na štiri leta ječe, Turnšek na tri leta. Istenič bodo po prestani kazni izgnali v Italijo, kamor je pristojen.

S to razpravo je bila zaključena letošnja in sploh zadnja porota. Odslej porot ne bo več. Zato se je predsednik sodišča poslovil od porotnikov s kratkim nagovorom.

Zadnje razprave ljubljanske porote

Ljubljana, 4. decembra.

Danes je zadnjič zasedala ljubljanska porota. Po novem zakonu je namreč porotno sodišče ukinjeno ter se z letom 1930. ne bo več sodilo na temelju pravde nekaj ljudskih sodnikov. Bilo je torej slovo od porote, in za to slovo sta bila pred poroto večer obsojena en goljuf in en otrok.

Kot prvi se je večer zagovarjal mednarodni slepar Arthur Schlesinger, žid, rojen na Češkoslovaškem. Ogoljufal je več strank v Sloveniji za čedne vsote. Izdajal se je za lesnega trgovca na debelo in za lastnika luge v Badenu pri Dunaju. Tako je povsod nakupoval blago ter objubil, da je denar že na poti ter si izposojal lepe vsote od ljudi, s katerimi je "sklenil" dobro kupčijo. Tako je sprevrnil v Ljubljani, v Meži, v Bistrici, v Ptuj in v Vukovaru.

Obtoženec je pravi sin Izraelske, suhljat in z orlovskim nosom, inteligent in miren. Pričel, da je mnogim izvalil denar, a hotel ga je res vrniti. Saj je imel ugodne vezi s trdnico

"Herschl Arnold" v Aleksandriji v Egiptu in da on ni kriv, če je firma propadla. Po pogodbi bi bil moral od tam prejeti okrog 11.000 Din. Govori obtoženec mirno, spretno lepo priznava, kot da bi sodišče ne vedelo, da je radi sličnih stvari že sedel v lepoplavski jetnišnici. Poleg tega ga pa zasledujejo skoro vse policije v Evropi, ker je enake stvari uganjal po vsej Evropi. Samo sodišče v Wiener Neustadtu ga išče radi 21 slučajev goljufije.

Na vprašanje, s čim je hotel poravnati dolgeve, je obtoženec izjavil, da ima dobiti na Češkem neko dediščino, ki mu bo prinesla 20—30.000 čeških kron.

Obtoženec zagovornik dr. Tuma je z njemu lastno spretnostjo zagovarjal obtoženca ter je tudi izjavil, da ima obtoženec res dobiti neko dediščino na Češkem.

Kljub temu je bil obsojen na 1 leto ječe.

Kot zadnja porotna razprava je bila razprava proti 16-letnemu fantu Cirilu iz Colniš pri Zagorju, ki je pa še popoln otrok: nerazvit, droban, kot bi imel šele kakih 10 let. Obtožen je, da je na cesti 11-letnemu fantu zvil roke na hrbet z levico, z desnico pa mu je segel v žep ter potegnil iz njega 250 dinarjev. Poprej je sam zaprosil fantiča, naj mu da 10 Din, ko je fantič odklonil, mu je sam ugradel 250 Din. Fantič se je seveda zjokal a Ciril mu je zagrozil, naj bo tiho. Fantič Albert pa je letel v Zagorje ter naznanil vso stvar otročnikom, ki so fanta aretirali. Denar so še vedno dobili pri njem.

Fant Ciril, nerazvit in nerazsoden otrok, je pravi otrok neurejenih razmer. Oče je bil s fantom strog, briga se zanj ni mnogo, ker je kot rudar bil mnogo na delu, v šoli je bil nenadaren in je kradel. Fantič sam je bil že letos dvakrat kaznovan radi tatvine. Februarja na mesec dni, aprila na 24 ur.

Zagovornik je sicer zahteval, naj fanta preišče psihijater, kar je sodni dvor odklonil. Fant je bil radi tatvine obsojen na 6 mesecev težke ječe.

S tem je bila po 56. letih rednega porotnega sodišča porota zaključena. Poslej je ne bo več. Kot zadnjega so obsojili slabo vzgojenega, 16-letnega otroka, ki je še cel otrok. Otroci pride zdaj med stare grešnike v jetnišnici in se bo naučil marničnosti "v čast in slavo božjo".

Iz Beograda

Državno sodišče za zaščito države je dne 2. decembra obsojilo Karola Ledineka na pet let, njegovo ženo Elizabeto pa na eno leto temnice. Obtožena sta bila, da sta vodila komuniste čez mejo ter skrivala pri sebi prepevano literaturo, ki so jo prenašali iz inozemstva.

Samomor slovenskega uradnika. Računovodja v kmetijski ministrstvu Slovenec Josip O. blak, je skočil iz tretjega nadstropja in obležal na mestu mrtve. Vzrok samomora ni prišel v javnost.

Minister za socialno politiko dr. Drinković je razpustil upravni odbor Okrožnega urada za varovanje delavcev v Beogradu ter postavil za komisarja Miloševića.

Ministra Korošec in Savković sta odpotovala v inozemstvo na lečenje. Za čas njune odsotnosti ju bo nadomestoval minister Franež Korošec, minister Uzunović pa Savković.

V kočiji se je ustrelil

Ljubljana, 6. dec. 1929.

V torek zvečer je iz neke kočije, ki je pasirala Vodnikov trg, počil strel. Policija je tega izgreznika iskala, a ni mogla najti. Mislila je pač, da je kak pijanec v svoji razigranosti sprožil revolver za šalo. Šele kasneje se je zvedelo, da je tedaj nekdo ustrelil samega sebe. Kakor hitro je padel strel, je voznik zavil proti bolnici, kjer so ugotovili, da je mrtvi, ki je bil v kočiji, umrl. S strelom si je prebil glavo.

Gre za 35-letnega železničarskega delavca z Zidanega mosta Petra Camernika. Na Zidanem mostu ima ženo in troje majhnih otrok. Vendar je pogosto za-

hajal v Ljubljano ter tu zapravil denar. Seznanil se je v neki gostilni z neko natakario, s katero je vselej, kadar je prišel v Ljubljano, pohajal in popival.

Tako je Camernik zapravljaj svoj skromni zaslužek, kar seveda ni ostalo prikrito njegovi ženi. Hotela je napraviti temu konec, pa je odšla v Ljubljano. Zenski je pokazala dva otročiča, ki ju je vzela s sabo, ter dejala: "Pustite mojega moža v miru, saj vidite, da ima družino." — Zenska pa je odpravila nesrečno mater z nekaj besedami, češ naj skrbi bolj za moža in naj ga bolj privede nase, če zna.

Ko je spet drugič prišla Camernikova žena v Ljubljano, je oba zasačila v gostilni skupaj. Camernik sam je smuknil skozi stranska vrata ven, žena njegova pa je ozmernjela in obmetala natakario z vsem, kar ji je prišlo pod roko.

Tedaj je natakario izgubila svojo službo, razmerja s Camernikom pa ni hotela pretrgati. Oba sta kovala načrte, kako bi se znebila Camernikove družine. Razširila sta celo vest, da sta pobegnila v Belgijo.

Zadnjega novembra je Camernik s svojo plačo prišel spet v Ljubljano k svoji natakari. Z njo in z njeno sestro je krolal po gostilnah v Ljubljani in okolici. V torek večer so se vrnili v kočiji z Dolenjske ceste, kjer so obiskali mnogo gostiln, v mesto. V kočiji so sedeli Camernik, njegova natakario in njena sestra. Imeli so brzokone načrt, da bodo še to noč lepo pograbili in pijačo in veseljačenjem, a ko je kočija zavila izpred škofije na Vodnikov trg, je naenkrat padel strel. Camernik je ustrelil samega sebe. Zenski sta se prestrašili. Camernik je sklonil glavo ter ves krvav izdihnil. Spremljevalka je zavpila vozniku: "Takoj v bolnico, Camernik se je ustrelil." Spotoma v bolnico je ena obeh žensk ubegala, druga pa je vsa odreenela sedela ter ni mogla niti govoriti. V bolnici so ugotovili samo smrt, ki jo je izvršil v polni zavesti.

Tako se je s strelom v kočiji končalo življenje strastnega udanega človeka, tako je končala še ne preživeta noč veseljačenja.

Glasbena matica na svoji turneji

Ljubljana, 4. dec. 1929.

Po uspehih koncertih v Aumetzu in Meribachu v Alzaciji, ki so se jih udeležili mnogi naši izseljenci, se je zbor odpeljal v Reims, kjer je 27. nov. priredil svoj uspehi koncert. Kot po navadi so bili deležni lepega sprejema, kosila, razgledali so se po mestu, zvečer pa so imeli v veliki dvorani koncert. Sprva so poslušali nekako rezervirano, kakor se pač sprejema nove stvari. Kmalu pa so sledili točkam z velikim razumevanjem ter se razvneli ob Lajovševem Zelenem Jurju ter Adamičevem Mladem junaku. Zahtevali so ponovitve, a jim dirigent Polić ni mogel ustreči radi prevelikega programa. Schwabovo Zdravo Marijo pa so morali ponoviti, naj si bo že kakorkoli. Tudi narodne pesmi so užgale. Po končanem sprejemu so morali dodati še tri pesmi, prej publika ni marala iti iz dvorane.

1. decembra pa je dospela Matica v Pariz. Spotoma je koncertirala še v Arrasu. Sprejem v Parizu je bil enako oficijelen kot povsod drugod. Pevec in pevke so pozdravili zastopniki in člani Društva prijateljev Jugoslavije, člani jugoslovanske kolonije in jugoslovanskega novinarkega združenja. Pozdravili jih je v imenu poslanstva dr. Vukčević. Naslednjega dne so obiskali pevci naše poslanstvo, zvečer se je pa vršila na Sorbonni proslava ujednjenja, ki se ga je udeležilo mnogo gostov. Na tej proslavi je nastopil tudi zbor Matice z več pesmimi.

Med potekom te proslave je prišlo do majhne demonstracije. Nek Bolgar je zakričal z galarije: "Doli Jugoslavija!" Dne 3. decembra zvečer pa je imela Glasbena Matica svoj veliki javni koncert v veliki dvorani Gavot. Sodeč po uspehih doslej, bo zbor brzokone tudi v Parizu zmagal s svojo pesmijo.

NAROČITE SI KNJIGO "AMERIŠKI SLOVENC!"

Novo knjige

Ljubljana, začetkom dec.

Zdaj je čas, ko organizirane knjižne založbe razpošiljajo svoje izdaje med svoje naročnike. Te založbe izhajajo še najboljše. One ne izdajo svojih knjig, ne da bi vedeli, kdo jih bo kupil in koliko jih bo šlo v denar, kar je za izdajatelje glavno. Te družbe ne iščejo odjemalcev z natančnimi knjigami, marveč imajo svoje odjemalce organizirane, veličnane. Tako vedo vnaprej, koliko knjig bo šlo, in šele potem tiskajo in izdajo knjige. Najprej odjemalci, potem izdajanje, ne pa kot navadne knjigarne, ki izdajo knjige ter iščejo potem kupce. Ta sistem organiziranja prodaje je pri nas kot prva začela stara Družba svetega Mohorja, ki je svoj čas imela sedež v Celovcu na Koroškem, po prevratu pa se je preselila v Prevalje, zadnja leta pa je s svojo tiskarno in pisarno prišla v Celje. Urednik publikacij Mohorjeve družbe je pisatelj F. S. Finžgar.

Družba izdaja za svoje člane vsako leto po pet knjig za 20 Din, poleg tega pa je radi svojega dobrega položaja začela izdajati tudi izredne publikacije, ki so namenjene splošnemu knjižnemu trgu in članom samim, tem zadnjim z nekim popustom. Poleg tega izdaja dobro urejen družinski mesečnik "Mladiko." Za leto 1929 je prejšnji mesec razposlala svojim članom tele knjige: Koledar za 1930, povest Zorca "Domacija ob Temenici," povest Savinika "Grče," dalje Zivljenje svetnikov, Zgodovina slovenskega naroda, ki jo piše dr. Mal.

Pred nekaj leti so demokratje proti Mohorjevi družbi osnovali svojo založbo zgrajeno na istih načelih organiziranega odjema ter jo imenovali Vodnikovo družbo, ki izdaja vsako leto štiri knjige za 20 Din. Letos je izdala: Vodnikovo pratio za 1930, povest Juša Kosaka "Leotov grad," povest Savinika "Dirka" ter dr. Lahovo Zgodovino borbe za Jugoslavijo.

Delavstvo pa je obnovilo letos enako založbo za delavce ter jo je krstilo Cankarjeva družba ter je izdalo pred dvema mesecema svoje prve knjige in sicer Delavski koledar za 1930, povest Cerkvenika "Daj nam danes naš vsakdanji kruh," povesti Jacka Londona pod naslovom "Mož z brazgotino" v priredbi Selikarja, kot znanstveno pa je izdalo dve razpravi: dr. Lončar: Kako je nastalo moderno delavstvo in njegovo gibanje" ter Filipa U. ratnika statistično bogato "Gospodarski slovar." Tekom nekaj mesecev je nabrala družba precej članov. Letošnje knjige, ki so bile izdane v veliki naglici, kažejo mnogo pomanjkljivosti in bolj ali manj nesrečno izbiro, upajmo pa, da se publikacije zboljšajo v prihodnjem letu. Za 1930 objublja kot izvirno povest Lovra Kuharja vojno povest "Doberdob," ki bo ena prvih vojnihi povesti v večjem formatu pri nas. O letošnjih knjigah Cankarjeve družbe bomo pisali še bolj obširno.

Poleg tega vsega izhaja še mnogo novih, posredne knjigarne pa izdajajo le malo knjig. Tiskovna zadruga je izdala pred mesecem Dostojevskoga humoristični roman "Selo Stepančičovo" v prevodu Levstika.

Osnovala pa se je še nova založba, ki računa z organiziranimi odjemalci knjig. Je to založba "Modra ptica," ki jo financira neki ljubljanski veletrgovec. V svojem programu ima, izdajati za svoje člane vsak mesec mesečnik ter vsake tri mesece eno knjigo v lepi opremi. Za prvo leto ima predvidene knjige: Hamson, Blagoslov zemlje, Čehov, Anjuta, Galworthy, en roman ter Gorkga "Spomini na sodobni svet." — torej prevode večjih del iz dobre svetovne literature. Prva knjiga Hamson "Blagoslov zemlje" je izšel prav te dni v luksuzni izdaji, v prevodu Rudolfa Krešala. Te dni izide tudi mesečnik. Za mesečnik ter po eno knjigo vsake tri mesece plačujejo naročniki po 15 ali 20 Din na mesec — 15 Din za mehko vezane knjige, 20 Din za v platno vezane.

Poleg tega družba se snujejo še dve taki: krščanski "boljševiki" snujejo Delavsko založbo, ženske

Governor države New Jersey je imenoval za avnega senatorja Davida Bairda na mesto W. E. Edga, ki je postal ameriški poslanik v Franciji. Na sliki od leve na desno: Baird, governor Larson in senator H. Keen.

Arkadij Averčenko: Dokle brez predsodkov

Komaj sem sedel za pisalno mizo pa pade v sobo eden mojih prijateljev. Uganil sem, da me hoče potegniti za denar in sem bil tega celo vesel, češ: vzel bo denar, odšel in me pustil pri delu.... Nu, pa se je izkazal dobro vzgojenega človeka. Istegnil se je lepo v klubski naslonjač, si s robcem otri pot s čela, prižgal cigareto in prišel:

"Nu, kaj je novega?" "Nič posebnega," odvrnem kratko.

"Ali ste kaj videli Pjatkina?" "Ne!" — "Hm, hm.... Vroče je.... Solnce vražje žre.... Nu, mislim, da bo deževalo?" — "No, kaj?" — "Kaj pravite, ali bo deževalo?" — "Vrag si ga vedi!"

RAZNE VESTI

SKRAJŠANJE DELOVNICA GLAVNA POTREBA

Tekstilna unija zahteva uvedbo 48 ur dela na teden

New York. — (F. P.) — Tekstilna industrija je notorična ne samo radi nizkih plač, temveč radi dolgega delovnika. Povprečno znaša nad 54 ur na teden za vso deželo. Ker nekatere tovarne delajo "le" 48 ur tedensko, pomeni to, da je veliko daljši delavnik v veljavi v gotovih krajih.

Glavni odbor tekstilne unije je na svoji letni seji sklenil, da se bo kampanja na jugu sukala okrog vprašanja znižanja delovnika na 48 ur tedensko, kar je gotovo dovolj konservativna zahteva. Odbor ima v delu tudi načrt za to kampanjo, ki bo predložen organizatorični konferenci, ki se vrši dne 6. januarja v Charlotteju, N. C.

Davis išče Mellon-Grundyjeve podpore

Washington. — Delavski tajnik Davis se še ni odločil, da li misli kandidirati za governorja države Pennsilvanije pri prihodnjih volitvah. "Ne vem pa, kako se mi bo mogoče ubraniti kandidature, ako me bodo še nadalje nadlegovali," pravi on. Frank Kent meni v "Baltimore Sunu," da je ta Davisova izjava "pure piffle, slush, bunk." On smatra tajnika za navadno marioneto, ki je v kabinetu največ radi tega, ker se voditelj Ameriške delavske federacije ne morejo zediniti na njegovega naslednika. Ta kritik tudi pravi, da Davis hrepeni po podpori Mellon-Grundy-Vareve mašine, brez katere se ne upa vreči v kontekst.

Nov delavski časopis

New Orleans. — Neworleanško delavstvo je končno dobilo svoj časopis v tedniku "Free Pressu," ki so ga začele izdajati unije. Izhaja v formi "tabloid" časopisa. Njegov urednik Augustus Williams upa, da bo v zgodnjem času prišel izhajati dnevno. V zadnji stavki cestnih železničarjev je bilo vse mestno časopaje na strani kompanije.

Juridikaljska vojna

Pittsburgh. — Na poslopu St. Francis bolnišnice so zastavili tesarji, ker so latičarji in železostavni delavci dobili delo, katero pripada po zadrlu tesarjev njihovi stroki.

Veliko bolnico za bolezni na raku, združeno z znanstveno raziskovalnico

bolezni, bodo ustanovili na Dunaju, za kar so dobili po dr. Edenauepu iz Karlovi Varov od nekega ameriškega bogataša 100.000 dolarjev. Preurediti hočejo v ta namen eden trakt sanatorija v devetem okraju.

Arkadij Averčenko: Dokle brez predsodkov

Komaj sem sedel za pisalno mizo pa pade v sobo eden mojih prijateljev. Uganil sem, da me hoče potegniti za denar in sem bil tega celo vesel, češ: vzel bo denar, odšel in me pustil pri delu.... Nu, pa se je izkazal dobro vzgojenega človeka. Istegnil se je lepo v klubski naslonjač, si s robcem otri pot s čela, prižgal cigareto in prišel:

"Nu, kaj je novega?" "Nič posebnega," odvrnem kratko.

"Ali ste kaj videli Pjatkina?" "Ne!" — "Hm, hm.... Vroče je.... Solnce vražje žre.... Nu, mislim, da bo deževalo?" — "No, kaj?" — "Kaj pravite, ali bo deževalo?" — "Vrag si ga vedi!"

Po glavi mi je rojilo: nu, prosim, denar, hitro! Reci beštija! Prosim, kaj oklevaš, tristo vragov? Veš, da ti ne bom odbil! Torej, nu, prosim....

"Kaj se neki godi z Lascetkinom," me vprašuje dalje. — "S kom?" — "Z našim skupnim prijateljem Lascetkinom?" — "Kaj?" — "Postal je pravi don Juan. Danes z eno, jutri z drugo...." — "K vragu se vaš Lascetkin?" — "Hm.... Kaj vas Lascetkin ne zanima?" — "Ne! Ne!" — "Vi ste danes nekam čudni. Hm.... Ali ste bili na premijeri 'Kolesa življenja'?"

Imel sem dovolj. Planil sem iz zame in ga razdraženo vprašal:

"Gospod, govoriva odkrito in pošteno: Koliko potrebujete?" "Kaj to pomeni: Koliko?" je vprašal ves v zadregi. — "Koliko potrebujete, da?" — "Česa?" — "Denarja! Saj ste vendar prišli, da si izposodite denarja?"

Užaljeno se je vzdignil in rekel:

"Kdo vam je dal pravico, da tako govorite z menoj?"

"Torej niste prišli zaradi denarja?"

"Hm.... Sicer sem v resnici prišel, da si nekaj izposodim.... a po takem sprejemu...."

"Dragi moj, ne želite se! Toda, kaj me briga to? Sasetekini, Semjoni, te premijere itd. Vzemite — prišli vi ste zdravi! Posodite mi nekaj denarja! Prosim, evo vam! Klanjam se! Zbogom! Sluga! Konec. Čemu vas ta komedija?"

"Oprostite, prav dobro vem, kaj v takih primerih zahteva oliko: Po vašem receptu si nočem izposojati denarja.... Nikoli nisem bil pijavka. Zdravi ostani!" In je šel....

Tako sem ob treh popoldne izgubil prijatelja.

Zvečer sem stopil k neki dami, ki sem se z njo prav dobro razumel.

"Pridite čisto," mi je rekla.

"Zelo prijetno je v vaši družbi."

Sedela sva temo drug ob drugem na divanu. V meni je žgala blazna želja, da bi jo poljubil, a ona je (v tem sem bil uverjen) prav tako hrepnela, da bi naslonila glavico na moje prsi in do brezumja poljubljala moje ušnice. Pa je govorila o čisto drugih stvareh:

"Hotela sem na premijero 'Kolesa življenja', pa je gledališče čisto razprodano. Pravijo, da je stvar stajna, kaj ne?"

"Zelo dobra stvar," pravim.

"Koliko dejanj?" — "Nisem videl, toda moj prijatelj Lascetkin.... A propos, ali poznate Lascetkina? Postal je pravi don Juan."

Trudno je odvrnila pogled od mene, se pogladila v roko po čelo, uravnala lasne in rekla:

"Da, Lascetkin.... 'Kolo življenja'.... In.... ste srečali morda Pjatkina?"

"Dvakrat, trikrat.... Lascetkin je vedno v družbi lepih dam.... Hm.... poljubiti vas hočem...."

"Kaj?"

"Tako vedno govori Lascetkin svojim damam.

"A tako," Utiha, toda zdaj se mi, da vem njene misli: "Kaj mi je mar Lascetkin? Bolj pametno bi bilo, moji dragi, da me poljubim!"

"Dobro!" pravim glasno.

"Kaj je dobro?" vpraša ona.

"Jaz.... Jaz vas bom poljubil!"

Objel sem jo in burno pritiskal na prsi. S silo se je istrigala iz mojega naročja in zaklicala z ogorčenim glasom:

"Gospod, ne pozabite, kje ste! Ven!"

"Moj Bog!" pravim v zadregi.

"Ves svet se poljublja, zakaj bi se midva ne smela?"

"All, to ne gre tako hitro. Zato je treba nekakšnega prehoda. In midva se poznavata komaj dva meseca.... Končno tudi nisem navajena, da bi me kar takole objemali.... Pojdite! Pojdite!"

In tako sem med 8. in 9. uro zvečer izgubil ljubljeno dekle.

Ves obupan sem odtaval s par pevkami v Cafe chantant.... Bile je sila dolgočasno, nezanimivo. Peli so slabo, pisali slabo, a nogo so metale plesalke tja do nosu.

Kot osma točka je stopila na pozornico zale, polna rasna šenka, lepih grudi, belih golih rok, z velikim dekoltejem. V njenem veselem obrazu in namestanih očeh je bilo nekaj, kar me je priteževalo in sem jo ves čas posorno opazoval. Publika je začela burno aplaudirati. Bila je brčkas njena ljubljenska. Orkester je igral predigro neke popevke, pevka je odprla usta in zapela nekak nepravilnih tonov. Prišla je: "Gosli mi je mati dala!" In utihnila. Naimehnila se je in rekla kapelniku: "Prosim še enkrat predigro!" Orkester je prišel od kraja. Plesalka je molčala, se smehljala, se bližala robu odra, se prijazno naklonila k publiki in rekla:

"Gospoda! Dovolite mi, da enkrat odkrito in pošteno govorim z vami, čeprav to ni navada v chantantu.... Jaz nisem nikačna pevka, kaj ne? Moj glas je sila reven. In moja mati mi nikoli ni dala gosli.... Niti za htp si ne domišljam, da bi vam moge petje uganjalo. Saj niste prišli sem zaradi moje pesmi. Ali ni res?... Čemu naj vas torej muhim? Moj glas ne pomeni nič, melodija še manj in tekst je prav jedast. Čemu tedaj nastopamo pevke? Čemu vse to ničvredno petje in plesanje?... Passt, gospoda.... namen tega je, da se vam pokažemo, da vidite naše telo, naše grudi, našo postavo.... Čemu naj tedaj igram z vami komedijo?... Glejte! Jaz sem samo uboga lepo dekle, ki ničesar ne ve in ničesar ne razume, ki je čisto brez talenta. Čemu torej stojim tule pred vami na tehle deskah? Čisto kratko: tukajle so moje roke, pogledite jih! Ali niso lepe? Tele jamice na komolcih? In grudi? Poine so, felle? Plesati ne znam, zato vam na lahko pokažem noge.... Evo, ali niso lepe? Glejte, to je leva, to desna. Pa! Pazite, da jih ne zamenjate! In hrbet! Hrbet? Hudo sem se dekotirala, da vas odskočujem za chansone.... Ali ste si vse natanko ogledali? Jaz sem čisto navadno lepo dekle, brez glasu, brez talenta in brez predsodkov.... Tako, zdaj sem se nablbrala, muzikanti so se odpodili. Zdaj se problemem in morabit me bo kdo povabil na souperim...."

Planil sem s svojega stola in navdušeno zakričal:

"Gospodična, jaz vas vabim! Prosim!"

Pevka se vesele namehne: "Glejte! Kak uspeh! Takoj sem na razpolago! Dosti sem se nagovorila z vami, gospoda! Ali želite to še enkrat slišati? Pridite jutri!"

To noč sem našel vse, kar sem bil čez dan izgubil: dekle in prijatelja.

Drama v treh
dejanjih

Victor Hugo:

LUKRECIJA BORGIA

Is francosčine
prevredl D. G.

2. PRIZOR

Don Alfonz, Lukrecija

Lukrecija (viharno vstopi). Milostlivi gospod! Milostlivi gospod! To je nevredno, to je sramotno in predrzno. Nekdo vaših podložnikov je ravno kar pokazal na pročelju vaše palače izklesano ime vaše soproge. Zgodilo se je pri belem dnevu, javno. Kdo je to storil, ne vem, ali razaljavno je zelo in zelo predrzno. Iz mojega imena so napravili nesramno igro in vaše ferrarske prebivalstvo, ki je najzopernejše v celi Italiji, stoji pri tem in se zasmešljivo roga mojemu grbu, kot zločinu, ki stoji na sramotnem odru. Kaj si mogoče domisljate, da bom to trpela, don Alfonz? Ne, verujte mi, da raje umrjem pod sunkom bodala kot pa pod neprestanim zbadanjem zasmešujočih in rogačev se množice. Pri bogu, milostlivi gospod, čudno ravnam z menoj v vojvodini Ferrari! To me končno uniči, vaš obraz pa je prepričljiv in miren, medtem ko dobro ime vaše soproge na grd način mrcvari in vlačijo po blatu skozi celo mesto! Rekla sem vam in zahtevam popolnega zadostčenja, gospod vojvoda. Stori, da mi izkažete pravico! Ali mogoče mislite, da mi ni do spoštovanja od kogarkoli ali bodi na svetu in da moj soprog ne potrebuje biti moj vitez?

Ne, ne milostlivi gospod! Kdor se poroči, varuje; kdor da roko, da tudi ramo! Računam na to! Vsa dan se ališijo nove razaljavne in nikdar vas ne vidim, da bi bili vzhemirjeni radi tega. Kaj ne pada blato, s katerim me obmetujejo, tudi na vas, don Alfonz? No, pri moji revni duši, razjezite se vendar malo, da vas vidim vsaj enkrat v svojem življenju radi mene razburjenega, moj gospod! Večkrat ste mi rekli, da ste zaljubljeni v me, bodite torej vendar v mojo slavo! Vi ste ljubosumni! Bodite torej na moje ime! Če sem s svojo doto podvojila vašo dedna posestva, če sem vam prinesla v zakon poleg deviške nedolžnosti in papeževskega blagoslova, ki precej velja na svetu, Sieno, Rimini, Ceseno, Spoleto in Plombino, z eno besedo, kot ste imeli baronij, če sem vas napravila, za mogočnega plemiča cele Italije, vendar še v tem ni vzroka, moj gospod, da dopustite, da me vaše ljudstvo zasramuje in žali, da trpite, da kaže vašo Ferraro pred celo Evropo s pratom na vašo soprogo, ki je zaničevana in njiža kot dekla hlapcev vaših konjarjev; še noben vzrok, vam pravim, da bi ne mogla iti mimo vaših podložnikov, ne da bi sikali za menoj! Ha! ta ženaka! No, torej, moj gospod, želim, da se današnji zločin preliče in najstrožje kaznuje, sicer se pritožim pri papežu, pritožim pri vojvodu de Valentinois, ki tabori pri Forbi s 1500 vojakov... Blagovolite sedaj premisliti, če je vredno truda, da se vzdignete z vašega stola!

Don Alfonz. Signora, zločin, radi katerega se pritožujete, mi je znan.

Lukrecija. Kako, moj gospod? Zločin vam je znan in krivica še niste dobili?

Don Alfonz. Krivica je znan.

Lukrecija. No, za boga, če je znan, kako je le mogoče, da še ni prijet?

Don Alfonz. Je že, signora!

Lukrecija. Pri moji duši, če je prijet, kako to, da še ni kaznovan?

Don Alfonz. Bol! Hotel sem le še preje ališati vaše mnenje glede kazni.

Lukrecija. Dobro ste storili tako, milostlivi gospod! Kje je?

Don Alfonz. Tukaj!

Lukrecija. A, tukaj! — Treba je kazno-

vati po postavah, milostlivi gospod! To je razaljavno veličanstvo, ki zahteva glavo! — A, on je tu! Hočem ga videti!

Don Alfonz. Nič lažjega! (Pokliče). — Battista!

Vrtar (se prikaže pri dverih).

Lukrecija. Še eno besedo, gospod, predno pride krivec. — Naj si bo ta človek kdorkoli, iz tega ali drugega mesta, dajte mi besedo kot kronan vojvoda, don Alfonz, da ne zapusti več živ palače.

Don Alfonz. Dam vam jo. — Dam vam jo, ališate dobro, signora?

Lukrecija. Dobro! Seveda ališim. Pripljite, da ga zaslišim sama! — Moj bog, kaj sem storila tem ljudem, da me tako zasledujejo!

Don Alfonz (vrtarju). Naj ujetnik vstopi!

(Vrata v ozadju se odpro. Videti je Gennaro, brez orožja, med dvema vojakima s kopji. V istem trenutku je videti Rustighella, kako prihaja na levi po vijoličih se stopnicah v malem prostoru za skrivnimi vrati; v roki drži taso, na kateri je zlata in srebrna steklenica z dvema čašama. Rustighello položi taso na okno, potegne meč in se postavi za vrata.)

3. PRIZOR

Lukrecija. Gennaro!

Don Alfonz (se ji približa, tiho in smehljaje). Pomnite tega moša?

Lukrecija (zase). Gennaro! — Kako strašno naključje! Moj bog! (Opazuje strahoma Gennaro, od pogleda v stran.)

Gennaro. Gospod vojvoda, sem samo navaden stotnik in govoril bom z vami z vsem spoštovanjem. Vaša visokost me je dala danes zjutraj vileniti v mojem stanovanju. Kaj želite od mene?

Don Alfonz. Gospod stotnik, danes zjutraj se je zgrešil na hiši, ki leži naproti vaši, zločin razaljavne veličanstva. Ime naše zelo ljubljene soproge in strine se je na predrzen način osramotilo na naši vojvodski palači. Išče mo krivca.

Lukrecija. On to ni! To je pomota! Ta mladenič ni krivec, don Alfonz!

Don Alfonz. Kako to veste?

Lukrecija. Vem za gotovo. Ta mladenič je iz Benet in ne iz Ferrare. Torej...

Don Alfonz. Je to kak dokaz?

Lukrecija. Zločin se je zgrešil danes v jutru in jaz vem, da je bil on dopoldne pri neki Flametti.

Gennaro. Ne, signora!

Lukrecija. Vaša visokost pač uvidi, da je mlado podučena.

Don Alfonz. Pustite, da ga vprašam. — Stotnik Gennaro, ste vi zgrešili zločin?

Lukrecija (vsa iz sebe). Človek se tu zaduši! Zrak! Zrak! Moram iti na čisti zrak! (Gre k oknu in mimogrede zašepete tiho Gennaro). Reči, da nisi bil!

Don Alfonz (zase). Ona mu je šepnila!

Gennaro. Vojvoda Alfonz! Calabrijski ribič, ki so me vrgli v in ki so me šlo mlado de te potapljal v morje, da bi me okrepili in vtrdili, so me učili načela: Delaj kot govoriš, govori kot delaš! — Vojvoda Alfonz! Jaz sem, katerega iščete!

Don Alfonz (se obrne k Lukreciji). Imate mojo častno besedo signora.

Lukrecija. Moram vam reči besedo med štirimi očmi, milostlivi gospod.

(Vojvoda da vrtarju znamenje, da se od strani z ujetnikom v sosednj dvorano.)

(Dalje prihajajo.)

Anatole France:
O Sinjbradčevih sedmih
ženah

IV.

Mesec dni je bil gospod de Montragoux najzgodnejši človek na svetu. Oboževal je ženo in jo cenil kakor čistega angela. Ali v njej ni bilo nič angelškega, še spretnost od Sinjbradca bi ji nasledil, tako je bila prekanjena in zvita ter vdana vodstvu gospe matere, za tistih dni najbolj spretna malopridnica v francoskem kraljestvu. Po poroki mladi hčerke se je nastanila z Ano, sliovoma ter vitezom de Merlus, jem, ki ni zapustil več gospe de Montragoux-jeve v Guillettes-ah. Dobra Sinjbradca, ki je hotel imeti ženo vedno poleg sebe in zase, je to malo dražilo; dani se ni šalostil zaradi njenega prijateljstva z vitezom, ker mu je bila rekla, da ji je brat po mleku.

Karel Perrault pripoveduje, da je moral Sinjbradec mesec dni po poroki v važni zadevi za šest tednov od doma; zdi se, da Perrault ni vedel jasno za vzroke tega potovanja. Večina je sumila, da je bila to le zvijača, h kateri se po stari navadi zatekajo ljubosumni možje, da bi presenetili ženo. Resnica pa je čisto druga. Gospod de Montragoux se je napotil v mesto Perche, da bi prevzel dedščino po bratrancu d'Quartade-ah, ki je bil umrl silovito smrti v bitki pri Da-

nes-ah; zadela ga je topovska krogla v trenutku, ko je kockal na bobnu.

Pred odhodom je gospod de Montragoux prosil ženo, naj si med njegovo odsotnostjo krajša čas na vse mogoče načine.

Povabite svoje dobre prijateljice, gospe, ji je svetoval, sprehajajte se, razveseljajte se in jejte le najboljše.

Izročil ji je ključ in s tem tudi povedal, da postane za njegove odsotnosti ona edina, in neomejena gospodarica Guillettes-ah.

Ta ključa odklenala, ji je rekel, veliki srambi za pohištvo; s temle odpravi vrata shrambe za zlatino in srebrnino; s temle pride do zlatov in srebrnikov; tale odpre skrinjico, kjer so shranjeni dragulji; tale pa vrata vseh stanovanjskih sob v gradu. S temle najmanjšim pa pride v sobico na koncu hodnika v pritličju: odprite vse, pjdite povsod!

Karel Perrault trdi, da je gospod de Montragoux dodal:

— Prepovedujem vam stopiti v to sobo, in sicer tako strogo, da lahko za prekršitev te zapovedi pričakujete od moje jese vse najhujše.

Sinjbradčev zgodovinar je zagrešil s temi besedami laž, ker je brez nadaljnega sprejel poročilo, ki so si ga po dogodku izmislile naše tri ženske. Gospod de Montragoux se je izrazil docela drugače. Ko ji je izročil ključek male sobice, sobice nesrečnih kneginj, o kateri smo že govorili, je izrazil svoji ljubljeni Ivan-

ki željo, naj rajša ne vstopi v kraj, ki ga smatra za nevarnega hišni arec. Saj se je skozil to sobico izmuznila njegova prva, imed vseh najboljša žena ter odbežala z ljubljnim medvedom; tu ga je Blanka de Gibeaux-mex na debelo varala z raznimi plemiči, ta porfirni tlak je bil končno omadeževan s krvjo te zločinske oboževanke. Ali ni imel torej dovolj vzrokov, da mu je še predstava sobice vzbujala krute spomine in ga vznemirjala s zločnimi slutnjami!

Besede, ki jih je govoril ženi, jasno kažejo vtiak in želje, ki so mu vzburkavale dušo. Dobe sedno se glase:

— Nikesar vam nočem prikri-vati, gospe, in mislim, da bi vas šalili, če bi vam ne izročil vseh ključev hiše, ki je vaša. Lahko torej vstopite v sobico kakor v katerokoli drugo grajsko sobo; toda, če mi zaupate in me ljubite, tega ne boste storili zaradi bolestin misli, ki jih sobica vzbuja, in sili slutenj, ki jih proti moji volji rode v meni te misli; neizmerno vam bom hvaležen, če me boste ubogali. Obupal bi, če se vam bo dogodila nesreča ali če sem si s to željo nakopal vaše nezaupanje. Saj mi boste oprostili, draga, to bojazen vznemirjene nežnosti in čuječe ljubezni!

Po teh besedah jo je dobri plemič objel ter se odpeljal s poštnim vozom v Perche.

— "Bosede in dobre prijateljice", pravi Karel Perrault, "so bile tako nestrpne in željne, da bi bra-

videle grajska bogastva, da niso čakale niti na povabilo. Ogledovale so si sobo za sobo, drugo lepšo od druge, shrambo za shrambo; pretirane hvale, zavistnih opomb in očitnih vzdihov po slični arec je bilo seveda o-bilo."

Vsi zgodovinarji, ki obravnavajo ta predmet, omenjajo, da je gospe de Montragoux-jeva zelo nerada sprejemala prijateljice in da jim je razkazovala svoja bogastva čisto raztresena; silna nestrpnost jo je namreč mučila, da bi brž stopila v sobico. Nič ne more biti bolj resničen kakor Perraultove besede: "Tako" jo je glodala radovednost, da je brez ozira na prijateljice, zgnila in hitela v sobico po majhnih skritih stopnicah tako divje, da si je skoraj dvakrat ali trikrat zlomila vrat". Nihče pa ni povedal, da ni bila nestrpna iz radovednosti, temveč iz želje po viti-žu de la Merlus-ju, ki jo je še čakal v sobici.

Odkar se je bil naselil v gradu, se je shajala v tej sobici z njim vsak dan vsaj enkrat, ne da bi se naveličala sestankov, ki se prav nič ne spodobijo za mlado ženo. O odnosajih, ki so se speli med Ivanko in vitezom, ni mogoče dvomiti; pošteno niso bili, niti nedolžni.

Jo! Če bi bila gospe de Montragoux-jeva želela zgolj čast svojega moža, bi si brezdvomno zaslužila grajo prihodnjih rodov; toda najstrožji moralist bi ji moral najti opravila: skliceval bi se lahko v prid tako mladi ženi na moralno stojatja, na vzgled mesta in dvora, na brezdvomne učinke slabe vzgoje ter na navse-te izprižene matere. Modrija-ni bi ji odpustili napako, ki je presladka, da bi nasušila njih strogosti. Njene krivice bi se zdele končno propadljive, in vsi bi priznali, da je grešila, kakor bi v podobnih okoliščinah grešila večina. Toda Ivanki ni bilo dovolj, da je oblatila možovo čast, uničila je celo njegovo življenje.

In prav v tej sobici, v sobici nesrečnih kneginj, je gospe Ivanka de Montragoux-jeva sklenila z vitezom de la Merlus-jem umoriti zvestega in nežnega soproga. Počneje svoje razsila, da je zapazila ob vstopu v sobico šest obojenih ženakih trupel, čijih strjani kri je pokrivala tla, in da se je, spoznavši v obojenkah prvih šest zavratno umorjenih Sinjbradčevih teln, hipoma zavedla usode, ki jo je čakala. Vtiak obojenih žen bi bile moge v našem primeru vzbuditi sidne slikarje, vtiak krvi rdeče tlakovane tla; in treba bi bilo Ivanki haliucinacije primerjati s halucinacijami lady Macbeth-ove. Skrajno verjetno pa je, da si je Ivanka, strašni doživljaj izmislila zato, da bi s njim opravila moževe morlice. Umor gospe de Montragoux-je je bil torej odločno sklenjen. Pisma, ki jih imam, mi vsiljujejo misel, da se je zarote udeležila tudi gospe Sidorija. O njeni starejši hčeri pa moram povedati, da je bila duša vsa. Ana de Lespoise-ova je bila med vsemi najzlobnejša in najkrutejša. Ostala je tuja čutnim slabostim in bila arec dolič poplave čutnosti čista; nikakor pa se ni odrekala drugim nasladam. Predvsem je uživala v krutosti in kovarstvu; pridobila je za umor tudi brata Pavla in Kozma, in sicer s obljubo, da ji ma bo prikrbela kapitanske čine.

V. Preostaja nam še, da načrtamo po pristnih virih in zanesljivih pričevanjih najzgodnejši najzlobnejši in najpodejši rodbinski zločin, čigar spomin se nam je ohranil. Zavratni umor, čigar okoliščine smo pravkar razložili, se da primerjati le še z umorom, ki je bil izvršen pomoči 9. marca l. 1449., ko so Viljema de Flovy-ja usmrtili njegova žena Blanka, neki potepuški plemič in brivec Janes Bocquillon. S podzaglavni-kom so mu onemogočili križanje in dihanje, s poleni so ga pobili, nato pa so mu na vratu puščali kri kakor teletu. Blanka d'Overbreucova je po umoru dokazala, da jo je mož sklenil utopiti. Ivanka de Lespoise-ova pa je izročila nesramnim zločincem moža, ki jo je ljubil. O naslednjih dogodkih bomo poročali kolikor mogoče trezno.

Sinjbradec se je vrnil prej, nego so ga pričakovali. Zato so začeli, popolnoma krivo seveda misliti, da je ljubosumen in da je hotel ženo presenetiti. Če jo je veselil zaupljivost res namerala presenetiti, je bilo presene-

čenje pač prijetno. Njegova nežnost, dobrot, vesel in miren obraz bi omehal najbolj divja arca. Vitez de la Merlus in ves o-gabni rod Lespoise-ov je pa vi-del v tem le ugodno okoliščino za izvršitev umora ter polastitve bogastva, ki se je z novo dedščino še znatno povečalo. Mlada žena ga je sprejela s smehljajočim obrazom, privila se je k njemu, ko jo je objel, šla z njim v spal-nico ter storila vse po volji tega aljajnega človeka. Drugo jutro mu je vrnila sveženj ključev, to-da manjkal je ključek sobice nesrečnih kneginj, ki so jo navadno imenovali mala soba. Sinjbradec je zahteval z rahlimi besedami, naj mu vrne ključ; storila je to šele po pardnevnem obotavljanju.

Naslednje vprašanje pa je nemogoče rešiti, ne da bi zapustili omejeno področje zgodovine in stopili v nedoločene pokrajine filozofije. Karel Perrault pravi iz-rečno, da je bil ključek male sobice čaroben, s čimer hoče povedati, da je bil obdarjen s magičnimi, naravnim zakonom naspramni svojstvi, s takimi vsaj, ki so nam nerazumljiva. Protivnih dokazov nimamo. Tu je umestno, da se spomnimo navodila svojega glasovitega učitelja gospoda Clo-sa de Luny, človeka izredno raz-naravne stvari, mu jih nikakor ni treba nametavati. "Radovolj-lji se bom torej, da bom, kar se tiče ključa, vnovič povedal sogla-sno mnenje starih Sinjbradčevih življenjepiscev. Ki trda, da je bil ključ čaroben. In to je velike važnosti. Sicer pa naš ključek ni edini predmet, edini izdelek človeških rok, ki je bil obdarjen s čudovitimi svojstvi. Ustno izročilo obiluje s primeri čarobnih mečev: Arturjev meč je bil čaroben tudi meč Device Orleanske je bil začaran, kar neovrglji-vo pričuje Ivan Chartier; v dokaz navaja slavni letopisec, da na dvoje zlomljenega rezila ni bilo mogoče zvariti valje vsem naporom nejasnejših oročarjev; Viktor Hugo govori v neki pesmi o "začaranih stopnicah"; mnogi pisci celo dopuščajo, da bi-ma začarani ljudje, ki se morejo spremeniti v volkove. Ne bo-mo napadali in pobijali tako živo in stanovito vero in čuvali se bomo izreči sodbo, ali je bil ključ-ček začaran ali ne, pripuščajoč razsodnemu čitatelju skrb, da sam preudari o našem pravkar izrečenem mnenju in stališču.

Ko pa čitamo, da je bil ključ-ček okrvavljen, smo spet v našem lastnem poprišču, ali bolje rečeno, v naši sodni oblasti; spet po-stanemo sodniki dejstev in raz-sojevalci okoliščin. Ugled raznih življenjepiscev nam ne vzbuja tolikga spoštovanja, da bi jim to verjeli. Ključek ni bil niti naj-manj okrvavljen. V sobici je sicer tekla kri, toda mnogo prej, in ključek tedaj ni mogel biti več krvav, ker so ga ali umili ali pa se je kri posušila. Kar je v zmedu zločinska žena smatrala

na jeklu za krvavo liso, je bil od-sev z rožnato zarjo pordečenega neba. Gospod de Montragoux je bil preverjen, da žena ni stopila v sobico.

Vendar ga je bolesto ngrabi-lo in z očitnim nasmehom je rekel mladi ženi:

— Ljuba moja, bliji ste v sobi-ci. O, da bi se iz tega ne izcimilo ne za vas ne zame kaj nepri-jetnega! Iz te sobice diha zločest vpliv. Oprostite mi! zaljubljen sem in zaljubljeni so praznover-ni.

Ob teh besedah je začela mla-da gospe de Montragoux-jeva kričati na vse grlo; daai ji Sinjbradec ni mogel vzbujati strahu, ker je njegovo vedenje in govor-jenje izražalo zgolj očitnost in ljubezen.

— Na pomoč! Ubili me hoče! Te besede so bile dogovorjeno znamenje, na katero bi se bili morali vitez de la Merlus in brata z meči vreti na Sinjbradca-ter ga razsekati. Napadel pa je le vitez, ki ga je bila Ivanka skrla v omaro. Ko je gospod de Mont-ragoux videl, kako je skočil s mečem nanj, se mu je postavil v bran.

Tedaj je Ivanka prestrašena zbežala, na hodniku je srečala sestro Ano, ki ni bila, kakor so pravili na stolu, ker so jih bili ingrali nekaj let prej na zapo-ved kardinala Richelieuja vse do zadnjega razrušiti. Ana si je pri-zadevala na vse kriplje ohrabriti brata, ki sta v blede omahova-la in se nista drznila, izvršiti ne-premiljene obljube.

Prihiti je Ivanka in ponikno prosila:

— Hitro, hitro! Brata, poma-gajta mojemu dragemu!

Tedaj sta Peter in Kozma zdi-rjala v sobo; Sinjbradec je bil že razoročil viteza de la Merlus-ja in mu klečal na prsih; izdajal-sko sta mu skočila za hrbet in ga umorila ter ga še dolgo pose-dnjem izdihljaju mesarila in se-kala.

Sinjbradec ni imel dedičev. Vdova je postala gospodarica vsaega ogromnega imetja. Del je uporabila za doto sestri Ani, brat-ma je kupila kapitanske čine, ostalo pa je pridržala zase in za vitez de la Merlus-ja, ki se je z njim kmalu po umoru omočila in ki je postal, odkar je obogatel, zelo pošten in čistan človek.

(Preložil Janko Liška.)

(Konec.)

"Ti bom že izbil tvojo leno-bo," se je hudoval učitelj. "Za kazen napišeš danes stokrat: 'Lenuh sem' in se nato vsa naučiš na pamet."

"Ko sem mu ponudil menico, je vrgel proti meni tintnik!"

"Ali ni bilo kritja?"

"Pač! skočil sem za špansko steno."

A.: "Premestili so me v I., kjer stanuje moja tača."

B.: "Aha kazensko premešče-nje."

ZENITVENA PONUDBA

Slovenec vdovec star nad 40 let se želim seznaniti s Sloven-ko srednje starosti v svrhu že-nitve. Imama svoje premoženje hišo in opravo v večjem mestu v sredini slovenske naselbine. Če-katera resno misli naj piše in priloži naj svojo sliko. Tajnost-jamčena. Pišite na naslov: Vdo-vec, A. No. I, 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

KLOBASE

Zopet so tu prave domače klo-base, ravnotako kakor sta jih oče in mati doma delala. Cena je 38c funt. Denar se naj pošlje z naročnino. Poština plačati. Pišite na:

JOSEPH LESKOVAR

632 High Street, Racine, Wis.

NAROČNIKI POZOR!

Znamenje (Nov. 30-1929) po-meni, da vam je naročnina po-tekla in da. Pomnite je pravilno, da vam lista ne uveljavimo. Ako lista ne prejme-te, je mogoče vstavljen, ker ni bil plačan. Ako je val list pla-čan in ga ne prejmete, je mo-goč vstavljen valed napakega naložova, pišite nam dopisnico in navedite stari in novi naslov.

Naili nastopniki se val dro-štveni tajniki in drugi zastopni-ki, pri katerih lahko plačate naročnino.

Naročnina za celo leto je \$0.00 in en pol leta pa \$3.00. Član S. N. P. J. doplačuje \$4.90 u leto, en pol leta \$2.40.

Za mesto Chicago in Cleve-land leto \$7.50, pol leta \$3.75, u člano \$4.90.

Za Evropo stane en pol leta \$4.50, za vsa leta pa \$9.00.

Tednik stane za Evropo \$1.70. Član doplačuje samo 50c u poštnino.

Naravnino lahko tudi sam pošljete na naslov:

Midlandi List stane za cel-eto \$1.20.

Upravištvu "PROSVETA", 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

NAZNANILO.

Društvenim tajnikom in tajnicam se tem potom naznanja, da moraj seznaniti vse spremembe naložev in članic, naložbo novih članov, ter imena in naslove odstopil, črtnali in izločenih članov seznaniti upra-vništvo Prosveta, da se lahko te- vrudi izmenik na polnjenje lista Prosveta. Imena in naslove, katere taj-nište glavnomu tajniku, ostanejo ta- v arhivu in jih upravištvu ne dob- Torej je zelo važna, da vsaki polje- to na naloži nato pripravljeno listi-nah vse naložbe upravištvu Prosvet- va naj se vsaki omeni stari in novi naložbi. Upravištvu uljudno spoli-že da društveni tajniki in tajnice to upo-števajo.—Philip Godina, upravitelj.

NAZNANILO.

Društvenim tajnikom in tajnicam se tem potom naznanja, da moraj seznaniti vse spremembe naložev in članic, naložbo novih članov, ter imena in naslove odstopil, črtnali in izločenih članov seznaniti upra-vništvo Prosveta, da se lahko te- vrudi izmenik na polnjenje lista Prosveta. Imena in naslove, katere taj-nište glavnomu tajniku, ostanejo ta- v arhivu in jih upravištvu ne dob- Torej je zelo važna, da vsaki polje- to na naloži nato pripravljeno listi-nah vse naložbe upravištvu Prosvet- va naj se vsaki omeni stari in novi naložbi. Upravištvu uljudno spoli-že da društveni tajniki in tajnice to upo-števajo.—Philip Godina, upravitelj.

NAZNANILO.

Društvenim tajnikom in tajnicam se tem potom naznanja, da moraj seznaniti vse spremembe naložev in članic, naložbo novih članov, ter imena in naslove odstopil, črtnali in izločenih članov seznaniti upra-vništvo Prosveta, da se lahko te- vrudi izmenik na polnjenje lista Prosveta. Imena in naslove, katere taj-nište glavnomu tajniku, ostanejo ta- v arhivu in jih upravištvu ne dob- Torej je zelo važna, da vsaki polje- to na naloži nato pripravljeno listi-nah vse naložbe upravištvu Prosvet- va naj se vsaki omeni stari in novi naložbi. Upravištvu uljudno spoli-že da društveni tajniki in tajnice to upo-števajo.—Philip Godina, upravitelj.

NAZNANILO.

Društvenim tajnikom in tajnicam se tem potom naznanja, da moraj seznaniti vse spremembe naložev in članic, naložbo novih članov, ter imena in naslove odstopil, črtnali in izločenih članov seznaniti upra-vništvo Prosveta, da se lahko te- vrudi izmenik na polnjenje lista Prosveta. Imena in naslove, katere taj-nište glavnomu tajniku, ostanejo ta- v arhivu in jih upravištvu ne dob- Torej je zelo važna, da vsaki polje- to na naloži nato pripravljeno listi-nah vse naložbe upravištvu Prosvet- va naj se vsaki omeni stari in novi naložbi. Upravištvu uljudno spoli-že da društveni tajniki in tajnice to upo-števajo.—Philip Godina, upravitelj.

NAZNANILO.

Društvenim tajnikom in tajnicam se tem potom naznanja, da moraj seznaniti vse spremembe naložev in članic, naložbo novih članov, ter imena in naslove odstopil, črtnali in izločenih članov seznaniti upra-vništvo Prosveta, da se lahko te- vrudi izmenik na polnjenje lista Prosveta. Imena in naslove, katere taj-nište glavnomu tajniku, ostanejo ta- v arhivu in jih upravištvu ne dob- Torej je zelo važna, da vsaki polje- to na naloži nato pripravljeno listi-nah vse naložbe upravištvu Prosvet- va naj se